

Piekło pod Syberią

Czyżby nikt nie wierzył już w piekło? W sierpniowym numerze fińskiego miesięcznika „Ammenusastia” z 1989 roku opublikowano artykuł o ekipie geologicznej, kierowanej przez doktora Dimitra Azzakowa dokonującej odwiertów (celu prac gazeta nie ujawniła) na Syberii W pewnym momencie zorientowano się, że na głębokości czternastu i pół kilometra wiertło obraca się w próżni. Szybko dokonano pomiarów temperatury, która wynosiła tam około tysiąca sto stopni Celsjusza, co Azzakow podobno skomentował słowami: „ To dziesięciokrotnie więcej niż się spodziewaliśmy”. Jeszcze bardziej zadziwiające było kolejne doniesienie. Gdy naukowcy puścili w odwiert mikrofony, usłyszeli coś, co brzmiało jak tysiące (czy miliony) ludzkich głosów ludzi wyjących z bólu.

„ Mam nadzieję, że nasze odkrycie pozostanie na swoim miejscu” skomentował Azzakow.

Temat podchwyciła prasa katolicka i rozgłosnie na terenie całych Stanów Zjednoczonych. Donoszono o naukowym odkryciu piekła, realnego miejsca w głębi ziemi. Ta dziwna opowieść została później rozwinięta w liście z 7 stycznia 1990 roku (następnie uznanym zresztą za fałszerstwo). Napisał go Age Rendalen (specjalny doradca ministra sprawiedliwości w Norwegii). Stwierdził, że słyszał o odkryciu w programie Trynity Broadcasting Network, kiedy przebywał w Kalifornii. Po powrocie do Norwegii odkrył, że gazety „pełne są sprawozdań dotyczących tego wydarzenia”. W liście cytował fragmenty wywiadu udzielonego przez Bjarne Nummedala, głównego sejsmologa w ekipie Azzakowa. 4 stycznia na łamach „ Asker og Baerum Budstikke” (największego i najpoważniejszego dziennika norweskiego), sześćdziesięcioletni Nummedal stwierdził podobno, że był świadkiem wybuchu „ fontanny lśniącego gazu, tryskającego z odwiertu”, uformowanego w „ błyszczącą postać o skrzydłach nietoperza”. Opowiadał również, że widział w okolicy ekipy ratownicze, a jeden z kierowców ambulansu powiedział mu, że planuje się podanie wszystkim obecnym leku, który wymaże z ich pamięci ostatnie wydarzenia. Fińscy i norwescy geolodzy znajdujący się w ekipie zostali zwolnieni i opłaceni (przez ministerstwo ds. wyznań), aby milczeli i nie narażaliżycia. Donoszono o tym w „ The Midnight Cry” (kwiecień:/ czerwiec 1990), „Christianity Today” (lipiec 1990), „Biblical Archaeology Survey” (listopad/ grudzień 1990) i innych pismach katolickich na terenie całych Stanów Zjednoczonych. Dodawano wzmianki o kłach, złym oku, skrzeczących głosach i znakach pojawiających się na niebie. W jednej z wersji skrzydlata postać przeobraziła się na ciemnym syberyjskim niebie w lśniący napis w języku rosyjskim „ Zwyciężyłem”.

Podsumowując opowieść w „ Fortean Times” (w numerze 72 z grudnia 1993), Paul Sievieking sugeruje, że bodźcem do popełnienia tego oszustwa mogły być prace wiertnicze rozpoczęte w 1970 na półwyspie Kola w sowieckiej Laponii, na północ od Morza Białego. W roku 1984 odwiert miał już dwanaście kilometrów głębokości i ciągle przebijano się przez skałę. Temperatura na głębokości 10 km wynosiła zaledwie 180 stopni Celsjusza. Natrafiono na liczne gorące źródła mineralne i niewielkie wycieki gazu, ale w czasie prac nie napotkano ani jednej potępionej duszy.

Zaczerpnięte z *Księgi Oszustw* — Stuarta Gordona

(Publikacja: 03-08-2002)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1750) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1750>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie

niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl